

บทบาทองค์กรเพื่อสตรีสตรีเกาหลีกับการยกสถานภาพ
ทางด้านเศรษฐกิจของสตรีเกาหลี
**The Role of the Women's Organization for Betterment
of Korea Women's Economic Status**

อรพรรณ จันทร์เทา

Master of Arts (Sociology), อาจารย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Abstract

This study examined how women's organizations consider the state as an object of change for gender equality and how they sought to influence the process of legislation of the law for effective implementation of women's policies. In addition, this study examined the women's organizations as a social agent in the legislation process from a legal sociological perspective.

This study focuses on the role of the women's organization in the enactment of the gender Equality Employment Act. In addition, this study also traces the major development of the legislation process of the Gender Equality Employment Act and its second, third, and forth reforms as well as political agenda settings and the role played by women's organizations in making decision and issuing policy.

Keywords : The Role of Women's Organization , Korea Women's economic status, the Gender Equality Employment Act, Issue Raising, Political Agenda Raising, Decision Making process

บทคัตยอ

บททศวมวชนนึ่งศกษาบทบาทขององคกรเพอสิทธิสตรเกาหลีกบการเข้าร่วมการแกไขกฎหมายความเทาเทียมการจางงานชายหญิงโดยมีวตุประสงคเพอ 1. การเข้าร่วมการแกไขกฎหมายความเทาเทียมการจางงานชายหญิงขององคกรเพอสิทธิสตรมีความสัมพนธอยางไรตอการยกสถานะภาพสตรีเกาหล 2. องคกรเพอสิทธิสตรมีบทบาทอยางไรในการเข้าร่วมการแกไขกฎหมายความเทาเทียมการจางงานชายหญิง 3. ขอจากัดขององคกรเพอสิทธิสตรในกระบวนการแกไขกฎหมายความเทาเทียมการจางงานชายหญิง คออะไร

ผลการศึกษาพบวาในยุคปัจจุบันการแบงแยกเพศในสังคมเกาหลีสดนอยลง สงเกตไดจากอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของสตรีที่สออัตราเพิ่มสูงขึ้น ลีบเนองมาจากสตรีมีการศกษาสูงขึ้น ทำใหมีบทบาทหลากหลายในสังคม รวมทั้งบทบาทขององคกรเพอสิทธิสตรที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากตอการยกสถานะภาพสตรีเกาหลใหมีความเทาเทียมกับบุรุษ ฝานการรียกรองการบัญญัติและแกไขกฎหมายที่เกียวกับผู้หญิง การสนับสนุนของรัฐบาลตอองคกรเพอสิทธิสตรทั้งในดานงบประมาณและดานการวางแผนเพอแกไขปัญหากฎหมายผู้หญิงจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

คำสำคัญ : บทบาทขององคกรเพอสิทธิสตรเกาหล สถานภาพทางเศรษฐกิจ ความเทาเทียมทางเพศในการจางงาน

บทนำ

ในปี ค.ศ.1955 สงครามเกาหลีสิ้นสุดลง คาบสมุทรเกาหลถูกแบงออกเป็ 2 ประเทศ คอ เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ เกาหลีใต้ซึ่งอยูภายใตการชี้นำและไ้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา มีการพัฒนาทางดานเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะความเจริญทางดานเศรษฐกิจของประเทศไ้

พัฒนาขึ้นอยางรวดเร็วจากนโยบายทางดานเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นอุตสาหกรรม การส่งออกกระหวประเทศ ดั้งนั้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 เป็ต้นมาเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีไ้มีการเจริญเติบโตอยางต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ผลจากความเจริญเติบโตทางดานเศรษฐกิจนี้เองส่งผลใหประชากรในประเทศทั้งเพศหญิงและชายมีอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจมากขึ้นกวในอดีหลายเท่าตัว ดั้งเช่น ในปี ค.ศ. 1970 อัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศชายคิดเป็ 77.9% และอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิง คิดเป็ 39.3% จนถึงปัจจุบัน ปี ค.ศ. 2011 มีประชากรเพศชายที่เข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจกว 72.8% และเพศหญิง 49.2% และเมื่อเปรียบเทียบกับขัวระยะเวลากว 40 ปีก่อน อัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศชายลดลงกว 5.1% ในทางกลับกันอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงกลับเพิ่มขึ้นกว 10%¹ ดั้งนั้นเห็นไ้วาอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงเพิ่มขึ้นและอัตราความแตกต่างของการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจจะกระหวเพศลดลง

อยางไรก็ตาม แมว่าอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงเพิ่มขึ้นแต่จากผลการสำรวจในปี ค.ศ. 2011 การเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงก็ยังอยูในอัตราที่ต่ำกว่าเพศชาย และพบว่าผู้หญิงที่อยู่ในขัวอายุ 20 ปีตอนต้น มีอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจสูงและจะลดต่ำลงหลังจากนั้น โดยจะมีอัตราการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงเพิ่มขึ้นอีกในขัวอายุ 30 ปีตอนปลาย ซึ่งปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญตอการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิงส่วใหญ่พบว่าหน้ที่การเลี้ยงดูบุตรและความขัดแย้งระหวเพศในสถานประกอบการเป็อุปสรรคสำคัญตอการเข้าร่วมทางดานเศรษฐกิจของเพศหญิง²

¹สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การสำรวจข้อมูลการดำเนินกิจกรรมทางดานเศรษฐกิจของประชากร: การดำเนินกิจกรรมทางดานเศรษฐกิจที่แตกต่างแต่ละเพศ/ขัวอายุ (ขัวระยะเวลาตั้งแต่ปี 1963-2011)

²สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2011) การดำรงชีวิตของสตรีที่มองฝานข้อมูลสถิติ

ตามที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้จะพัฒนา และมีความเจริญเติบโตมากเพียงใดก็ตาม แต่อัตราความแตกต่างในการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจระหว่างเพศก็ยังคงเป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศเกาหลีไต่ยังคงยึดถือหลักความเชื่อตามลัทธิขงจื้อที่ให้ความสำคัญแก่เพศชาย ผู้ชายเป็นใหญ่และมีการแบ่งแยกบทบาทระหว่างเพศ ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาคความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ องค์การเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีจึงจัดตั้งขึ้น โดยความร่วมมือในกลุ่มผู้หญิง มีจุดประสงค์เพื่อจัดระบบการแบ่งแยกระหว่างเพศและยกสถานภาพของสตรีเกาหลีให้เท่าเทียมกับบุรุษ (สหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี, 1998 : 17)

สิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอในบทความนี้คือ องค์การเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีมีกลยุทธ์หรือวิธีการอย่างไรในการเรียกร้องสิทธิและยกสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจของสตรีเกาหลีให้มีความเท่าเทียมกับเพศชาย

ประวัติความเป็นมาขององค์การเพื่อสิทธิสตรี

องค์การเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นไม่เพียงเพื่อแก้ไขปัญหาคความแตกต่างระหว่างเพศเท่านั้นแต่เป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยมีจุดประสงค์ที่หลากหลายเหมือนกับองค์การเพื่อสิทธิสตรีในประเทศที่พัฒนาแล้วเช่น สหรัฐอเมริกาและประเทศในแถบยุโรป (โซอิน, 1998 : 2).

ช่วงหลังจากสมัยการปกครองของประธานาธิบดี ลีซึงมาน สมาชิกขององค์การเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว องค์การเพื่อสิทธิสตรีที่ถูกจัดตั้งในสมัยนี้เป็นองค์กรที่ไม่ให้ความสำคัญในการยกสถานภาพผู้หญิงทางด้านกฎหมายมากนัก ดังนั้น ในปี ค.ศ.1959 กลุ่มผู้หญิงได้รวมตัวกันจัดตั้งสภาสตรีเกาหลีแห่งชาติ (Korea national council of women) ขึ้น ต่อมาในปี ค.ศ.1980 องค์การนี้สืบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำเรียกร้องแก้ไขกฎหมายครอบครัว ในปี ค.ศ. 1970 สมัยประธานาธิบดี

ปักจองฮี อดุสาหกรรมของประเทศเกาหลีมีความเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลสืบเนื่องมาจากนโยบายที่เน้นความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจระดับสูงของประธานาธิบดี ปักจองฮี ส่งผลให้สถานประกอบการแต่ละแห่งมุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญทางด้านเศรษฐกิจอย่างเดียวกทำให้ละเลยเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิมนุษยชนและสวัสดิการของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งพบว่าเมื่อเข้าสู่ปี ค.ศ. 1970 ปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชนแก่เพศหญิงในสถานประกอบการ และปัญหาการจ่ายค่าตอบแทนกลายเป็นปัญหาที่รุนแรงมากในสมัยนั้น แต่อย่างไรก็ตาม สภาสตรีเกาหลีแห่งชาติ (Korea national council of women) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมากกว่าการเรียกร้องเพื่อยกสถานภาพสตรีเกาหลี ในปีค.ศ.1970 สภานี้ได้ร่วมกับนักศึกษาหญิง กลุ่มผู้หญิงที่มีความรู้ให้ความสำคัญต่อการเรียกร้องประชาธิปไตยและต่อต้านระบบการปกครองแบบเผด็จการแทนการเรียกร้องการเข้าทำงานของเพศหญิงที่เท่าเทียมกับเพศชาย (คังซุกจา, 2004 : 203-204)

ในปีค.ศ.1987 สหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี (Korean Women's Association United) ถูกจัดตั้งขึ้นประกอบไปด้วยสมาชิก 3 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มผู้ใช้แรงงานหญิง 2. กลุ่มผู้หญิงที่มีความรู้ 3. กลุ่มสหพันธ์สตรีคริสเตียนเกาหลี (Korean Church Women United) โดยมีจุดประสงค์เพื่อความเป็นอิสระและความเป็นประชาธิปไตยในสังคมและเป็นการต่อสู้เพื่อการได้มาซึ่งความเป็นอิสระของเพศหญิง ในช่วงหลังจากปี ค.ศ. 1980 เศรษฐกิจของประเทศมีการเจริญเติบโตเป็นอย่างมาก อัตราการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจของเพศหญิงเพิ่มขึ้น แต่อีกด้านหนึ่งถึงแม้ว่าผู้หญิงจะเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นแต่การกำหนดตำแหน่งงานหรือการเลื่อนตำแหน่ง การเกษียณในสถานประกอบการมีการกำหนดโดยแบ่งแยกเพศ นอกจากนั้นผู้หญิงยังได้รับการล่วงละเมิดทางเพศจากผู้ชายหรือนายจ้างในสถานประกอบการอีกด้วย ดังนั้นสหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี (Korean Women's

Association United) จึงทำหน้าที่ต่อสู้และเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในการจ้างงานและความเท่าเทียมเกี่ยวกับสิทธิผลประโยชน์ของผู้หญิงในสถานประกอบการ (สหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี, 1998 : 18-48)

ลักษณะเฉพาะของโครงสร้างองค์กรเพื่อสิทธิสตรีเกาหลี

1. การกำหนดแผนและโครงสร้างขององค์กร

องค์กรเพื่อสิทธิสตรีสามารถแบ่งตามระยะเวลาการจัดตั้งเป็น 2 กลุ่ม คือ องค์กรเพื่อสิทธิสตรีที่ถูกจัดตั้งขึ้นก่อนทศวรรษ 1980 กับ องค์กรเพื่อสิทธิสตรีที่ถูกจัดตั้งขึ้นหลังจากทศวรรษ 1980 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีที่ถูกจัดตั้งขึ้นก่อนทศวรรษ 1980 ประกอบไปด้วย สมาคมยูวชนสตรีคริสเตียนเกาหลี (Young Women's Christian Association of Korea), สหพันธ์สตรีแม่บ้านเกาหลี (Korean Federation of Housewives Club), สภาสตรีเกาหลีแห่งชาติ (Korean National Council of Women) เป็นต้น การดำเนินการขององค์กรจะขึ้นอยู่กับผู้นำหรือประธานขององค์กรและในกระบวนการกำหนดความคิดเห็นถูกกำหนดขึ้นโดยคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีอำนาจเป็นหลัก แต่องค์กรเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีที่ถูกจัดตั้งขึ้นหลังทศวรรษ 1980 ประกอบไปด้วยสหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี (Korean Women's Association United), เครือข่ายสตรีเกาหลี (Korean Woman Link), สายด่วนสตรีเกาหลี (Korean Women Hot line) เป็นต้น มีการดำเนินกิจการขององค์กรโดยเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกโดยรวมเป็นหลักเน้นการรับฟังความคิดเห็นและการกำหนดความคิดเห็นตามแบบประชาธิปไตยที่ส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ไม่ให้ความสำคัญกับผู้นำคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแต่จะให้ความสำคัญกับสมาชิกโดยรวมทั้งหมด เป็นต้น

2. สมาชิกขององค์กรเพื่อสิทธิสตรี

สมาชิกองค์กรเพื่อสิทธิสตรีประกอบด้วยผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญา

ตรีปริญญาโท สมาชิกส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรเอกชนอื่นๆ มาก่อน มีสมาชิกบางส่วนที่เข้าสู่องค์กรโดยการแนะนำของอาจารย์มหาวิทยาลัยและสื่อมวลชน สมาชิกส่วนใหญ่ขององค์กรจะเป็นเพศหญิง และมีเพศชายจำนวนน้อยมาก

3. รายได้ขององค์กร

ที่มาแหล่งรายได้ขององค์กรเพื่อสิทธิสตรีมาจากเงินทุนสนับสนุนของรัฐบาลคิดเป็น 15% ค่าธรรมเนียมสมาชิก 17% รายได้จากทรัพย์สินขององค์กร 8% รายได้จากโครงการ เงินสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8% เงินสนับสนุนจากองค์กรธุรกิจ 3% และอื่นๆ 26% (โชฮิน, 1998 : 4-5) เป็นต้น

กิจกรรมหลักขององค์กรเพื่อสิทธิสตรี

1. การเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย

หลังจากสมัยการปกครองของประธานาธิบดี ชอนดูฮัน ในปี ค.ศ. 1987 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้ดำเนินการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านระบบการปกครองแบบเผด็จการทางทหารของประธานาธิบดีปักจองย็อง องค์กรเพื่อสิทธิสตรีที่ดำเนินการต่อต้านในสมัยนั้นคือ สหพันธ์ (Korean Women's Association United) โดยดำเนินการต่อต้านร่วมกับกลุ่มภายนอกมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางการแก้ไข และในปีเดียวกัน องค์กรเพื่อสิทธิสตรีเหล่านี้ร่วมกับผู้หญิงกว่า 50 คน เดินขบวนต่อต้านรัฐบาลเผด็จการอีกด้วย

2. การเคลื่อนไหวต่อต้านการแบ่งแยกเกาหลีเหนือ-ใต้

หลังจากที่ประเทศเกาหลีได้รับอิสรภาพจากการปกครองของญี่ปุ่น ในปี ค.ศ.1948 สถานการณ์ภายในประเทศเกาหลีเกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมาก เนื่องจากประชาชนในประเทศมีความคิดเห็นที่แตกต่างเกี่ยวกับระบบการปกครอง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เกาหลีทางตอนเหนือ

ซึ่งได้รับอิทธิพลทางด้านระบบการปกครองและความช่วยเหลือจากสหภาพโซเวียต มีความคิดฝักใฝ่ระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ส่วนเกาหลีที่อยู่ทางตอนใต้ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกามีความเลื่อมใสในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ผลจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันนี้ นำไปสู่ความขัดแย้งเกิดสงครามกลางเมืองและนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศออกเป็น 2 ประเทศจนถึงทุกวันนี้

องค์กรเพื่อสิทธิสตรีไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายเท่านั้น แต่ยังเล็งเห็นความสำคัญของการรวมชาตินั้นคือมีความประสงค์ที่จะผนวกเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้เข้าด้วยกันเพื่อความสงบสุขและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคาบสมุทรเกาหลี ดังนั้นองค์กรเพื่อสิทธิสตรีจึงได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ของการรวมชาติเกาหลี ดังเช่นในปี ค.ศ.1991 ได้จัดประชุมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมชาติ ณ กรุงโซลและกรุงเปียงยาง โดยมีหัวข้อการอภิปรายคือ ‘บทบาทของสตรีกับความเป็นสันติภาพของเอเชีย’ และในปี ค.ศ. 1990 ความตึงเครียดระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้ลดลง องค์กรเพื่อสิทธิสตรีจึงได้ส่งใบคำร้องไปยังรัฐบาลโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้รัฐบาลดำเนินการเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเกาหลีเหนือและใต้ เป็นต้น

3. การเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องการบัญญัติและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง

หลังจากปี ค.ศ. 1998 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้ผลักดันให้บัญญัติและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง โดยในปีเดียวกันได้เคลื่อนไหวผลักดันให้แก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมกันในการจ้างงานชายหญิง การบัญญัติกฎหมายห้ามใช้ความรุนแรงทางเพศ การเคลื่อนไหวในครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างมาก นั่นคือ กฎหมายห้ามการใช้ความรุนแรงทางเพศได้บัญญัติขึ้น

กล่าวได้ว่าองค์กรเพื่อสิทธิสตรีประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการเคลื่อนไหวเพื่อแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวผลักดันให้แก้ไขกฎหมายป้องกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัว กฎหมายห้ามใช้ความรุนแรงทางเพศ และกฎหมายเด็ก เป็นต้น (สหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี, 1998 : 23-30)

บทบาทขององค์กรเพื่อสิทธิสตรีกับการเข้าร่วมแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง

1. การนำเสนอปัญหาของผู้หญิงต่อสังคม

การนำเสนอปัญหาผู้หญิงต่อสังคมเป็นวิธีการขององค์กรเพื่อสิทธิสตรีโดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการกระตุ้นให้คนในสังคมรับรู้เกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาผู้หญิงโดยถือว่าปัญหาผู้หญิงเป็นปัญหาของสังคมโดยรวม การนำเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงต่อสังคมถือว่าเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหของผู้หญิงผ่านกฎหมาย อย่างเช่น ในการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียม การจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 1 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีใช้วิธีการเปิดอภิปรายโดยเชิญนักการเมืองเข้าร่วมการอภิปรายด้วย และในงานวิจัยของ คิมยอนนัม(2004) พบว่า การแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิง ครั้งที่ 2 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีใช้วิธีการส่งใบคำร้องเพื่อแก้ไขกฎหมายไปยังรัฐสภา นอกจากนั้น องค์กรเพื่อสิทธิสตรียังใช้วิธีการส่งหนังสือแสดงความคิดเห็นไปยังรัฐสภา และเปิดการสนทนากับสมาชิกคณะกรรมการแรงงานของรัฐสภาเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิงกับกฎหมายเด็ก (บันทึกกิจกรรมที่ดำเนินเกี่ยวกับแรงงานผู้หญิงของเครือข่ายสตรีเกาหลีตั้งแต่ปี 1987-2005 : 267)

ปีค.ศ.1995 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้ร่วมกับกลุ่มองค์กรเอกชนอื่นๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหากล่องละเมิดทางเพศในสถาน

ประกอบการ นอกจากนั้นองค์กรเพื่อสิทธิสตรียังได้ดำเนินการสำรวจสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศในสถานประกอบการ เปิดการประชุมอภิปราย ตีพิมพ์หนังสือ ดำเนินโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเรื่องการละเมิดทางเพศ (ปักซอนยองและคณะ, 2009 : 89-90) และในปีเดียวกันองค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้ร่วมกับองค์กรภายนอกอื่นๆ เช่น สมาพันธ์แรงงานเกาหลี (Federation of Korean Trade Unions), สมาพันธ์แรงงานเกาหลี (Korean Confederation of Trade Union) จัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อกระตุ้นให้บรรจู้ข้อบัญญัติเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศในสถานประกอบการเข้าในร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 3 (กุกมีแอและคณะ, 2005 : 60)

หลังจากช่วงปี 1990 เป็นต้นมา ปัญหาของผู้หญิงที่องค์กรเพื่อสิทธิสตรีมุ่งให้ความสำคัญและเรียกร้องให้มีการแก้ไข คือ การเรียกร้องเพื่อปกป้องความเป็นเพศแม่ โดยเรียกร้องให้รัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร ค่าครองชีพให้แก่พนักงานที่ลาคลอดบุตร ดังนั้นเพื่อบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวองค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับองค์กรต่างๆ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และทำการอบรมเชิงปฏิบัติการ ส่งร่างนโยบายให้แก่ประธานาธิบดีกับรัฐสภา (สมาคมผู้ใช้แรงงานสตรีเกาหลี, 2009 : 73)

2. การเข้าร่วมอภิปรายและกำหนดนโยบายของรัฐบาล

ในปีค.ศ. 1995 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีร่วมกับองค์กรรัฐและเอกชน ส่งคำร้องขอแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงาน ชายหญิงไปยังที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติของรัฐสภา และส่งใบคำร้องดังกล่าวนี้ไปยังสมาชิกรัฐสภาหญิงเพื่อนำเสนอต่อรัฐสภา โดยมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหากล่วงละเมิดทางเพศในสถานประกอบการ (คณะกรรมการเพื่อกิจการพิเศษของสตรีแห่งรัฐสภา, 1998

: 262-265) ประเด็นดังกล่าวได้รับการพิจารณากำหนดเป็นนโยบายจากคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติ องค์กรเพื่อสิทธิสตรีจึงประกาศต่อต้านและไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ในปี ค.ศ.1997 องค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 3 ไปยังสมาชิกรัฐสภาหญิง (คณะกรรมการเพื่อกิจการพิเศษของสตรีแห่งรัฐสภา, 1998 : 286)

ตามที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าองค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้มีความพยายามที่จะยกสถานภาพของสตรีเกาหลี โดยการร่วมกับกลุ่มองค์กรอื่น กลุ่มผู้หญิง ในการนำเสนอปัญหาผู้หญิงต่อสังคมและอภิปรายโต้แย้งในรัฐสภา ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นการผลักดันให้คนในสังคมสนใจปัญหาผู้หญิง และกระตุ้นให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับผู้หญิงเพิ่มมากขึ้น

อุปสรรคขององค์กรเพื่อสิทธิสตรี

1. การต่อต้านจากกลุ่มสมาคมผู้ประกอบการ

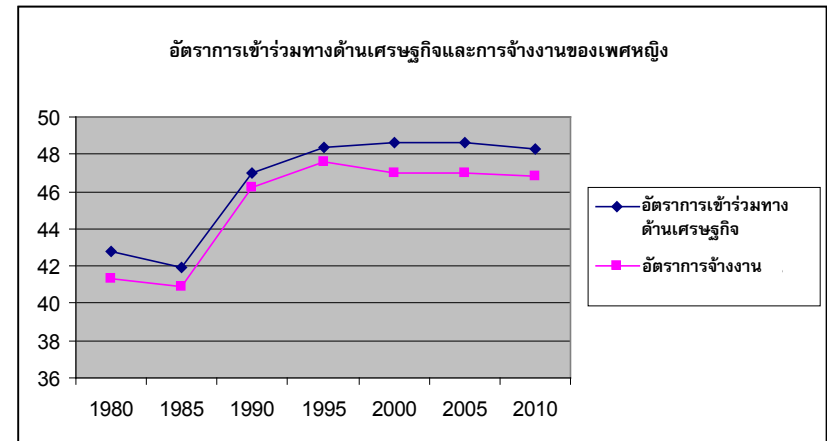
กลุ่มสมาคมผู้ประกอบการได้ดำเนินการต่างๆ เพื่อต่อต้านและแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับหลักการที่องค์กรเพื่อสิทธิสตรีนำเสนอต่อรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ดังนั้นในการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องความเท่าเทียมระหว่างเพศเกี่ยวกับการจ้างงานหรือการเรียกร้องสิทธิของผู้หญิงในทุกๆ ครั้ง องค์กรเพื่อสิทธิสตรีจะเผชิญกับการต่อต้านและไม่เห็นด้วยของกลุ่มผู้ประกอบการ โดยกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้จะแสดงท่าทีที่ไม่เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติหรือ คำร้องที่องค์กรเพื่อสิทธิสตรีนำเสนอต่อรัฐสภา ในงานวิจัยของ อรพรรณ จันทร์เทา (2011 : 34) พบว่า ในปี ค.ศ. 1997 ซึ่งเป็นยุคเศรษฐกิจ IMF ของเกาหลี การเรียกร้องขององค์กรเพื่อสิทธิสตรีเกี่ยวกับการบัญญัติกฎหมายห้ามล่วงละเมิดทางเพศในสถานประกอบการได้รับการต่อต้านจากกลุ่มผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก และ

กลุ่มนี้ได้เรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามล่องละเมิดทางเพศในสถานประกอบการออกจากร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานครั้งที่ 3 โดยกลุ่มผู้ประกอบการมองว่าการเรียกร้องการบัญญัติกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการล่องละเมิดทางเพศในสถานประกอบการเป็นเรื่องที่จะกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล นอกจากนั้นในการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมการจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 4 กลุ่มผู้ประกอบการมีปฏิกิริยาต่อต้านและไม่เห็นด้วยต่อนโยบายปกป้องความเป็นเพศแม่โดยผู้ประกอบการเหล่านั้นมองว่าจะเป็น การเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายขององค์กร (อรพรรณ จันทร์เทา, 2011 : 41) เป็นต้น

2. การยึดถือในลัทธิขงจื้อของสมาชิกรัฐสภาชาย

ตามที่กล่าวมาข้างต้น ลัทธิขงจื้อและความเชื่อเกี่ยวกับผู้ชายเป็นใหญ่ในอดีตถือได้ว่าเป็นระบบความเชื่อที่ถูกฝังลึกอยู่ในรากฐานของสังคมและมีอิทธิพลต่อประเพณีและวัฒนธรรมเกาหลีมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าปัจจุบันนี้ความเชื่อในลัทธิขงจื้อในสังคมเกาหลีจะเบาบางลงก็ตาม แต่ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบันอยู่ แม้แต่ทางการเมืองก็ได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ จากงานวิจัยของ อรพรรณ จันทร์เทา (2001) พบว่าในการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยองค์กรเพื่อสิทธิสตรีได้รับการคัดค้านจากสมาชิกรัฐสภาชายที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติ และในการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมในการจ้างงานชายหญิงครั้งที่ 4 ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่สตรีที่ลาคลอดบุตรได้รับการคัดค้านจากสมาชิกพรรคการเมืองฝ่ายค้าน เป็นต้น (อรพรรณ จันทร์เทา, 2011 : 23-42)

การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจของสตรีเกาหลี

แผนภูมิ อัตราการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของเพศหญิง

ที่มา : www.kostat.go.kr

จากแผนภูมิจะเห็นได้ว่า อัตราการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของเพศหญิง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 จนถึงปี ค.ศ. 2010 มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจของเพศหญิงจะสูงขึ้นแล้ว อัตราการจ้างเพศหญิงยังสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

อัตราความแตกต่างในการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจของเพศหญิงและเพศชายลดลง ผลการลดลงของความแตกต่างในการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจหรือการจ้างงานระหว่างเพศลดลงส่งผลให้สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจของสตรีเกาหลีสูงขึ้นกว่าในอดีต

สรุป

ปัจจุบันการแบ่งแยกเพศในสังคมเกาหลีลดน้อยลงสังเกตได้จากอัตราการเข้าร่วมทางด้านเศรษฐกิจของเพศหญิงที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น สืบเนื่องมาจากปัจจุบันผู้หญิงมีการศึกษาสูงขึ้น ทำให้มีบทบาทหลากหลายเพิ่มขึ้น องค์กรเพื่อสิทธิสตรีมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการยกสถานภาพสตรีเกาหลีให้มีความเท่าเทียมกับเพศชาย เนื่องจากเป็นองค์กรที่จัดตั้งโดยผู้หญิงที่รู้ปัญหาของกลุ่มตนได้ดี ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนและส่งเสริมองค์กรเพื่อสิทธิสตรีทั้งในด้านงบประมาณและด้านการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหากฎหมายผู้หญิง เพราะองค์กรเพื่อสิทธิสตรีเป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกสถานภาพของสตรีเกาหลีผ่านการเรียกร้องบัญญัติและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง

เอกสารอ้างอิง

- กุกมีแอ และคณะ. 2005. การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของแรงงานสตรีในสังคมเกาหลี : กรณีศึกษากิจกรรมการออกกฎหมายและแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมการจ้างงานชายหญิง. คณะกรรมการเพื่อกิจการพิเศษของสตรีแห่งรัฐสภา. 2004. กระบวนการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับสตรีและแนวทางการแก้ไข. คณะกรรมการเพื่อกิจการพิเศษของสตรีแห่งรัฐสภา : โซล
- คังซุกจา. 2004. ประชามติเพื่อกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับสตรีเกาหลี. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกสาขากฎหมายเมืองและทางการเมืองการทูต มหาวิทยาลัยฮย็องว.
- คิมยงนัม. 2004. การเปลี่ยนแปลงนโยบายสวัสดิการสตรีกับการเข้าร่วมทางการเมืองของสตรีเกาหลี : กรณีศึกษา การออกกฎหมายและแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมการจ้างงานชายหญิง.
- โชอิน. 1998. เครือข่ายองค์กรเพื่อสิทธิสตรีและความขัดแย้ง. แผนก

สังคมวิทยา เล่ม 20. หน้า 75-104.

บันทึกกิจกรรมที่ดำเนินเกี่ยวกับแรงงานผู้หญิงของเครือข่ายสตรีเกาหลี ตั้งแต่ปี 1987-2005. หน้า 267.

ปักซอนยง และคณะ. 2009. การประสบความสำเร็จเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายความเท่าเทียม การจ้างงานชายหญิงในระยะเวลา 20 ปี กับแนวทางการแก้ไข. สถาบันวิจัยนโยบายสตรีเกาหลี : โซล.

สมาคมผู้ใช้แรงงานสตรีเกาหลี. 2009. 20 ปีแห่งการดำเนินการของสมาคมผู้ใช้แรงงานสตรีเกาหลี-แสงสว่างของคุณ. ที่ระลึกเนื่องในโอกาสการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยของสมาคมผู้ใช้แรงงานเกาหลี.

สหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี. 1998. 10 ปีแห่งการดำเนินการแห่งความหวังของสหพันธ์สมาคมสตรีเกาหลี. ทงตอกยอจาแทฮักคโย สถาบันวิจัยสตรีเกาหลี : โซล.

อรพรรณ จันทร์เทา. 2011. บทบาทขององค์กรเพื่อสิทธิสตรีเกาหลีกับการยกสถานภาพสตรีเกาหลี : กรณีศึกษากระบวนการแก้ไขกฎหมายความเท่าเทียมการจ้างงานชายหญิง.